

Pàgina 2

...Parlament és la 217/VI, del 27 de març de 2003, la qual va instar a desplegar una actuació interdepartamental centrada en la cerca de persones desaparegudes...

El Centre d'Història Contemporània de Catalunya, creat pel govern de la Generalitat l'any 1984, ho ha estat fent des del 1986.

El concepte desaparegut s'usa indistintament per fer referència també a "mort", del qual se'n saben les circumstàncies i context (data i lloc de la mort, i enterrament). Per mi, un desaparegut és aquell que va marxar de casa i mai més no se n'ha sabut res més.

...Consorti Memorial dels Espais de la Batalla de l'Ebre (COMEBE) i el Consorti del Museu Memorial de l'Exili (MUME), o l'Ordre IRP/91/2010, de 18 de febrer, per la qual es crea la Xarxa d'Espais de Memòria Democràtica de Catalunya.

Mentre que el Centre d'Història Contemporània de Catalunya (CHCC), que condueix des de fa més de 30 anys el projecte de memòria "en majúscules" la major part del temps se l'ha ignorat en això. La prova és la seva mínima dotació econòmica per tirar endavant amb el projecte del cost humà. Però és que el CHCC, com a centre que estimula la recerca històrica, ha contribuït potser més que cap altre organisme oficial a la restitució de la memòria (que demanin, sisplau, el llistat de publicacions sobre història de Catalunya promogudes i/o ajudades pel CHCC). O és que la història no és memòria?

Des dels primers anys 2000, doncs, els poders públics catalans han mostrat un compromís amb les polítiques públiques de memòria democràtica.

Insisteixo. És anterior, el Centre d'Història Contemporània el creen el 1984.

Hi ha localitzades a Catalunya 505 fosses comunes de diverses magnituds i repartides pràcticament per tot el territori; es calcula, tot i que es fa difícil de quantificar, que hi deu haver més de 20.000 persones enterrades en aquestes fosses.

No sé d'on surt aquesta xifra, potser és millor parlar de milers o desenes de milers genèricament.

Pàgina 3

En el Cens de persones desaparegudes que la Generalitat gestiona des de 2003 es compten ara més de 5.500 persones...

El Cens de persones desaparegudes no és res més que un cens de sol·licituds de familiars (a més, molts casos no són desapareguts perquè se sap exactament on es troben enterrats). Qui té el cens és el CHCC, que multiplica per 10 la xifra de 5.500, amb més de 56.000 que consten al banc de dades del cost humà.

...Així, i tenint en compte que cada família consta de diverses persones que estan involucrades en la recerca, la repercussió en la societat és considerable.

Aquest darrer punt, què vols que et digui. Cal? No pot millorar-se de redacció?

...limiten els supòsits d'indemnització i fan que moltes persones que varen estar a la presó durant la Guerra Civil, la dictadura franquista i la primera transició democràtica quedin fora d'aquest dret.

Aquest dret no hauria de véncer amb la mort de qui patí privació de llibertat per raons polítiques.

La necessitat de coordinar una política pública global d'accés a la informació que faciliti la tasca de recerca de persones desaparegudes.

Sempre que es faci de manera seriosa. Poso aquí d'exemple la resolució 47/2018, de 23 de març de la GAIP que fixa els límits d'accés a la informació pública i en obert (<http://www.gaip.cat/ca/detall/normativa/2018-0047>). Crec que queda prou clar. Com clar hauria de ser que un projecte de recerca històrica en curs, com és el CHCC, mantingui la necessària confidencialitat fins que no estiguin publicats els resultats.

La impossibilitat de legislar sobre la simbologia franquista en el territori,...

El Centre d'Història Contemporània hi podria contribuir decididament a partir de la xarxa d'investigadors/es col·laboradors/es del projecte Cost humà de la Guerra Civil durant els darrers 30 anys.

La necessitat d'actualitzar i harmonitzar els estatuts dels organismes públics de memòria (Memorial Democràtic, MUME i COMEBE)

Aquí no s'hi hauria d'incloure el CHCC almenys pel que fa al projecte Cost humà de la Guerra Civil?

Pàgina 4

Assegurar la gestió coordinada de les administracions públiques en matèria de memòria històrica, així com,...

No sé si seria millor un altre redactat: "...en matèria d'història i memòria" perquè, no ens enganyem, la millor manera de fer memòria és promovent la recerca històrica, tal com deia Josep Benet.

Pàgina 6

...i les entitats adscrites: el Memorial Democràtic, el Consorci del Museu Memorial de l'Exili (MUME) i el Consorci Memorial dels Espais de la Batalla de l'Ebre (COMEBE),...

Els Centre d'Història Contemporània també es troba dins el Departament de Justícia, i bé que es té present en el portal unificat d'organismes memoria.gencat.cat

Les administracions locals tenen actualment un paper important, però voluntari, en el desenvolupament de les polítiques de memòria, ja que participen, si així ho consideren oportú, en el desplegament de la Xarxa d'Espais de Memòria en tot el territori,...

El manteniment d'aquests espais és una assignatura pendent.

Pàgina 7

L'impacte de la llei de memòria proposada és bàsicament de tipus social i de drets individuals i col·lectius: el dret de les persones i els pobles a conèixer la seva història.

Aquí el Centre d'Història Contemporània hi té tota la responsabilitat que s'hauria de traduir en pressupost. Seguirem sense tenir-lo en compte?

Pàgina 9

No hi ha dades exactes de les persones LGTBI víctimes durant el franquisme.

Hi ha altres represaliats pel franquisme com masons, gitanos, Testimonis de Jehovà i altres confessions, també objectors de consciència...